

Sprawozdanie

o petycyi komitetu pierwszej kolonii leczniczej w Rymanowie
o udzielenie subwencyi. (L. 323).

Wysoki Sejmie!

Kolonie lecznicze są dalszym, uzupełniającym krokiem na drodze wskazanej przez kolonie wakacyjne. Te ostatnie, istniejące w naszym kraju od lat sześciu cieszą się ogólną sympatją i serdecznem poparciem i w roku ostatnim już kilkuset ubogim dzieciom miejskim, żyjącym w najniekorzystniejszych warunkach higienicznych, wracały cokolwiek sił i zdrowia, utraconego w wilgotnych mieszkaniach.

Myśl następczenia chorej dziatwie szkolnej sposobności leczenia się u zdrojowisk, na skrofuły zbawiennie działających, powziętą została przez nieodżałowanego Dra Tadeusza Żulińskiego. Wykonano ją jednak dopiero po jego śmierci 15. Sierpnia 1885, gdy się zawiązał komitet w Rymanowie pod czynną protekcją właścicielki hr. Potockiej. Odezwa tego komitetu pod przewodnictwem Włodzimierza Gniewosza, do którego należą właściciel zdrojowiska Rymańskiego i lekarz zdrojowy tamtejszy odniosła taki skutek, że w r. 1886 już 23 dzieci doznało skutków działania tamtejszych wód jodowych.

Obecnie komitet powziął myśl przystąpić do budowy własnego pawilonu. Wtedy tylko bowiem większa ilość dziatwy skrofulicznej i nie przez jeden tylko sezon będzie mogła z dobrodziejstw kuracyi jodowej korzystać i wtedy jedynie będzie można urządzić osobny oddział dla chorych z cięższymi ranami.

W tym celu udaje się komitet do Wysokiego Sejmu z prośbą o subwencyę. Załączony bilans dochodów i wydatków wykazuje, że rada miasta Lwowa udzieliła już subwencyę 100 zł., że zaś wszystkie inne wydatki zostały pokryte prywatną ofiarnością, nie wystarczającą jednak dla opędzenia kosztów budowy pawilonu. Ze względu na piękny cel instytucyi, na jej wzorowe i skuteczne prowadzenie i na niezwykły u nas udział prywatny dobroczynności, jednak do osiągnięcia celu nie wystarczającej —

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Komitetowi pierwszej krajowej kolonii leczniczej w Rymanowie udziela się na budowę własnego pawilonu jednorazowy datek w kwocie 300 zł.

Lwów, 28. Grudnia 1887.

Za przewodniczącego:
Artur Potocki.

Otton Hausner,
sprawozdawca.

